

Cant. 3/4.

V ùng thung sâu I-ria sáng mười ba tháng Mai-

ô, Mẹ Ma-ri-a trinh thai hiện ra xuống trần gian.

A-ve, a-ve, a-ve, Ma-ri-a! A-ve, a-ve,
a-ve, Ma-ri-a!

2. Hào quang toả ra sáng láng Mẹ Đức Chúa Giê-su,
Mẹ thăm ba trẻ chăn chiên tỏ hết tấm lòng yêu.

Ave. 3. Dội ra tia chớp chói loá như sấm sét hải
hùng, Đoàn khuyến súc chạy tú tán về trú ẩn thật
mau. Ave. 4. Ngự trên cây sồi hoang dã là Đức
Nữ phán truyền, Lại thương ban lòng ngây thơ cho các
trẻ được yên. Ave. 5. Đoạn ba trẻ mới dám hỏi
danh của Đấng là gì, Thì Đức Nữ tỏ cho xem Mẹ thiêng
bởi trời cao. Ave. 6. Tràng minh châu xinh lấp
lánh rủ xuống bởi tay Bà, Thật ấy chính tràng Môi
khôi Mẹ Đức Chúa Giê-su. Ave. 7. Rày Đức
Nữ dạy các chúng lần chuỗi chẳng nao lòng, Mẹ sẽ
chữa bầu cho bay, này con cái Mẹ ơi. Ave.

8. Mẹ truyền cùng ba đấng ấy phải dốc sức ăn năn,
Đền hết lỗi lầm muôn dân, giặc giã phải dẹp tan.
Ave. 9. Truyền răn ta phải hãm tính thịt xác đằm đuối
mê, Vì chính chúng làm cho bao hồn nhân gian ruyết
vong. Ave. 10. Rằng con ơi mau trốn lánh chề
bỏ chốn vui chơi, Càng ra xa bả vinh hoa, tội phải chết
chừa luôn. Ave. 11. Phục trang hằng đoạn chính
chớ buông thả lối lả loi, Hằng noi gương Mẹ Giê-su
mặc nghiêm trang dưỡng bao. Ave. 12. Mẹ lo toan
thương xót tỏ tình mẫu tử bao la, Hằng đến viếng đoàn
con thơ còn xiêu lung lạc lằm. Ave. 13. Cùng ngày
vào tháng Ôctôbrê phải giã con thơ, Ma-ri-a Đồng trinh
trở về Nước Chúa hiển vinh. Ave. 14. Dạy cho
ba trẻ phải đến liên sáu tháng cứ ngày, Bèn vâng theo
chẳng cung sai mà đến viếng đọc kinh. Ave.

15. Từ Fa-tima Đức Nữ rảo viếng khắp thế gian, Mà
thông ban nguồn ơn thiêng mọi kẻ đến cầu xin.
Ave. 16. Trời cao ơi, hỡi đất thấp mau cất tiếng
khong khen, Dâng Đức Nữ đầy ơn riêng, Mẹ thương yêu
rộng dương. Ave.